

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qui horum agros hortos aut aedes possederant, reddere dominis
cogebantur, exceptis fructibus quos interim percepissent. Cap. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Qui horum agros hortos aut aedes possederant, reddere dominis cogebantur, exceptis fructibus quos interim percepissent.

CAP. XXXVII.

ET ne quis error appareat in edicto, sed ut quid verè voluerit, omnibus ad cognoscendum in proclivis sit, sciant omnes, si agrum, si domum, si hortum, si quid eorum, quæ paulo ante posui, teneant, ipsis & honestum & utile esse, ut non ea confiteantur solum, sed omnia abiecta cunctatione, restituant. Quapropter licet maximè videantur quidam ex iniusta illorum possessione maximos fructus cepisse, & nos ut isti repetantur, minime æquum iudicemus.

Quoniam modo illis harum rerum venia à Constantino petenda erat.

CAP. XXXVIII.

TAmen illi ipsi plane confiteantur, & quos habuerint fructus, & unde eos collegerint, huiusque peccati veniam sibi à nobis concedi postulent: ut non modo avaritia antegressa tali adhibita correctione à probis remittatur, verum etiam Deus opt. max. istud poenitentiae loco excipiens, benignus & clemens, erratis veniam det. At dixerint fortasse, qui huiusmodi facultatum domini (si modo istud nomen in illis valere vel debet vel potest) facti sunt, excusatione pro se allata, quod fieri non poterat, ut se ab illis rebus abstinerent, cum tam varium & multiplex miseriarum cuiusque generis spectaculum palam esset propositum: quo quidem tempore extiterunt crebrae, perditæque proscriptiones eorum, qui nihil commeruissent, eaque temerè inconsiderateque factæ: crudeles etiam & insatiabiles persecutiones, iniustæ denique facultatum venditiones. Quod si huiusmodi verbis quidam se defendere contendunt, & admonitiones continuas expectant, ne existiment se illud impunè laturos: præsertim cum ista à nobis tam sedulo administrantur, quò Deo opt. max. debitum præstemus obsequium. Quæcumque enim antehac grauis & damnosa
neces-